

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

UYKUSUZ

27 MART ÇARŞAMBA
SAYI: 2019/13 No: 604
5 TL.
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.

11 yaşındaki kızı Rabia'nın şüpheli ölümünün aydınlatılması için aylardır kampanya yürüten Şaban Vatan, mahkeme kararıyla ruh ve sinir hastalıkları hastanesine yatırılacak.

ŞİKAYETİNİZ
NEDİR?

BAZEN
BÖYLE ADALET
VARMIS GİBİ
BİR HİS
GELİYOR!...

İNTİKAM ARZUSU

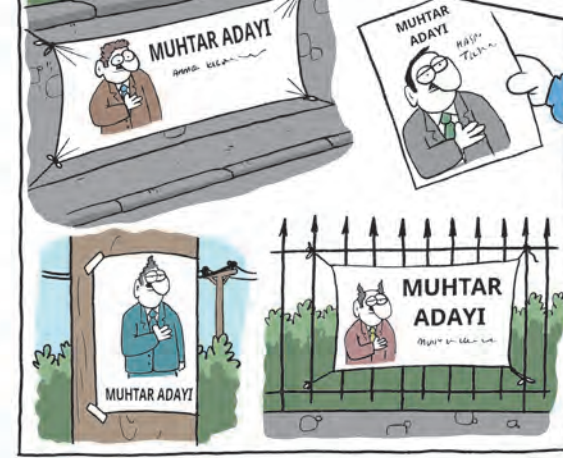
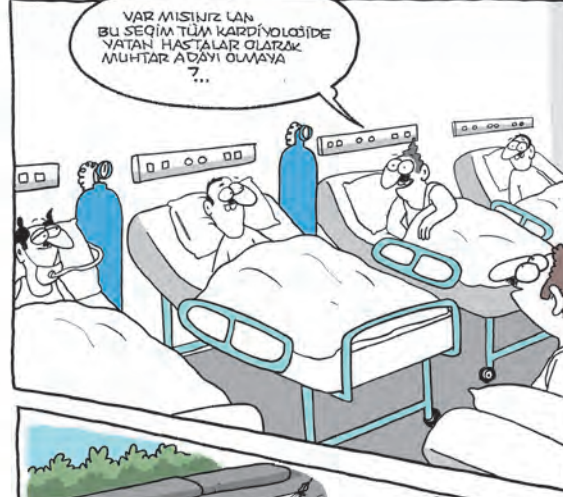
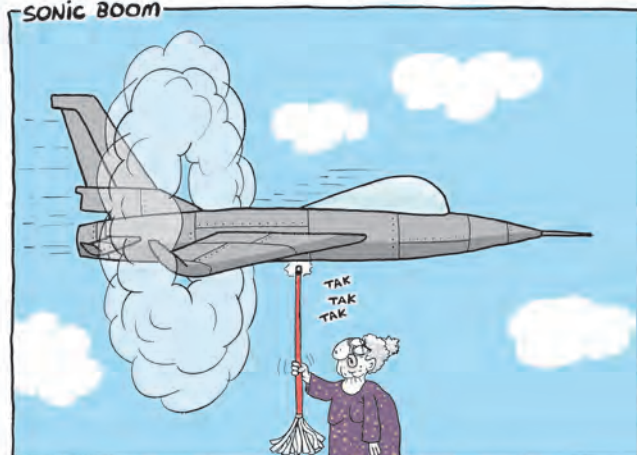
Kulaklı hayalet

Merhaba. Yok arkadaş yok, bir pastırmalı boyoz yemek nasip olmadı İzmir'de, işte ben de buna nasıl üzüldüm anlatamam. Biraz anlatayım madem. Dem. Em. Mem. Geçen İzmir'de imza ve oyun vardı. Ertesi gün öğle döneceğdim İstanbul'a. Özlem de boyoz istedi. Tahirli. Hastası tahirli boyozun. Yeri de belli. İlla İzmir Alsancak'taki olacak, başka da bir yerden olmayacak ama. İll-la oradan olacak. İll-la ama. Sen illa'yı bildin mi. Bilmediysen bil ama. Hele hele hele ama. Bu arada **bil ama** ile **bi lama** aynı şey. Ne diyordum, boyoz. Pastırmalı boyoz. Bir kuyruk var boyozcunun önünde, sanırsın bu İzmir'de boyozsuzluktan ölmüş bu insanlar. Çıldırılmışlar boyozsuzluktan, ağlamışlar. Hüzünlü olmuşlar, çileli olmuşlar. Öyle bir kuyruk. Normalde böyle bir kuyruğa girmem ama e Özlem de boyoz istemiş, mecbur girecen. Girmeyip de ne edecen. Cen. Cendere. Girdim öyle kuyruğa. Arada yılıp bitap düşüp kuyruktan ayrılanlar da olunca yaklaşık bir saat kadar sonra geldi sıra. Nasıl heyecanlıyım ama. Herhangi bir hata yapmamalıyım. Önce altı adet tahirli boyoz paketi söyledim. Şimdi sıra acıkan karnımı doyurmaya gelmişti. Bir talaş boyoz, bir sade boyoz, bir ıspanaklı boyoz, bir de asıl bomba olan, pastırmalı boyoz söyledim. Yeni çıkmış pastırmalı boyoz. Yeni ürün. "Pastırmalı boyozumuzu denediniz mi" yazıyor her yerde. Nasıl denemem. Ben bu pastırmalı boyozu nasıl denemem. Aklım çıktı pastırmalı boyozun hayaliyle. Yandım. Titremeye başladım. Bir peynir, bir zeytin, iki de yumurta söyledim ayrıca. İnsan o kuyrukta o kadar çok bekleyince iki boyozla ayrılamıyor öyle. Yok öle iki boyozla ayrılmak öle. Boyoz orada dünyanın en değerli şeyi. "Yiyemediğim kalır" diyorsun. Ama boyozun yetmeme ihtimalinin düşüncesi, insanın içini çürütüyor. Çok başka bir psikoloji o kuyruk. O kuyrukta insan size şöyle söyleyeyim, insanlığından çıkıyor. O kuyrukta insan boyozdan başka hiçbir şey düşünmüyor. Dalış gibi. Dalışta da hiçbir şey düşünmezsiniz ya. Dalışta düşündüğünüz tek şey dalıştır, o anlardır. Başka hiçbir şey düşünmezsiniz dalışta. Dalışın da mucizesi budur. Boyoz da böyle. Boyoz bakma bir mucize. Aldım siparişimi. Paketler ayrı, benim yiyeceğim boyozlar peynirler zeytinler yumurtalar ise ayrı. Benim yiyeceklerimi dev bir kağıdın içine doluşturdular, öyle verdiler elime. Daha önceleri de öyle vermişlerdi elime. Nasıl vereceklerdi ki sanki şimdi başka türlü elime. Daha önce nasıl verdilerse elime, tabii ki şimdi de aynen öyle vereceklerdi elime. Ama işte bazen insan hayal kuruyor. Belki diyorsun bu defa öyle vermezler elime. Başka türlü verirler belki elime. Daha önce nasıl veriyorlarsa ele, yine aynen öyle veriyorlar tabii ki ele. Ben niye saçma hayaller kurduysam öyle. Bir de şöyle bir manyakça durum var. Bu kadar şeyi alıyorsunuz, diyorlar ki "ödeme sonra", sizi masanıza gönderiyorlar. Boş masa bulmak da imkansız. Yukarısı dolu, aşağısı dolu, yanlar dolu. Herr yer dolu. Elimde öyle kağıdın içinde boyozlarım, dolaniyorum öyle. Derken bir sandalye boşaldı. Oraya doğru hızla yönelirken kağıdımın içinden bir boyoz düştü yere. Şöyle bir baktım boyoza, "umarım pastırmalı boyoz değildir" dedim. Çünkü dışarıdan belli de olmuyor neyli boyoz olduğu. Üçüncü boyoza geldiğimde düşen boyozun pastırmalı boyoz olduğunu anladım ve yıkıldım. O anlarda ne yapacağımı bilemedim. Beynimin içi ötmeye başladı. Tekrar bu sıraya giremezdim. Bir şey yapmalıydım ama ne. Benim o pastırmalı boyoza bir şekilde ulaşmam lazımdı. Çünkü çok yükselmişim pastırmalı boyoza. Başka bir şey düşünemiyordum. Tıpkı dalış gibi. Hani düzenli dalışlarda bir favori balığınız olur ve sizi bekler ya, onu öyle düşünün işte, pastırmalı boyozu öyle düşünün. Hüzüncümden yana yatacak gibi oldum. Ne yapmalıydım acaba. Bir şey yapmalıydım ama ne yapmalıydım acaba. Ba. "Sempatiden yürüyeyim" diye düşündüm. Bir kağıda bütüün ne kadar aldığım yediğim içtiğim ne varsa hepsini tek tek kalem kalem yazdım. Amacım kasada parayı öderken hoş görünmekti. Ne yediğimi içtiğimi hatırlamakla vakit kaybetmezsem, kasada sanki bir pastırmalı boyoz da ekstradan isteyebilecek vakti kazanabilir, ne bileyim, vicdanlara seslenebilirdim. Vardım kasa önüne. Kağıdı gösterdim. Kasadaki kişi gülümsedi. "Hass.ktir" dedim, "doğru yoldayım, Doğru Yol Partisi'yim" dedim "ben şu anda". Daha da neler dedim, o anlarda. Tam böyle kağıttaki yazılanları toplayıp hesap işlemini bitirmek üzereydi ki, seslendim. "Acaba" dedim "bir ıspanaklı boyoz daha rica edebilir miyim, onu da eklerseniz sevinirim" dedim. Kasada hesaba eklenen her şey kasayı çok mutlu eder. Zamanında kasada da durmuş bir kişi olarak, kaleyi içten fethedebileceğimi biliyordum. "Tabi tabi" dedi ve pastırmalı boyozu da ekledi. Yan tarafa da seslendi, "buraya bi ıspanaklı boyoz" dedi. İnanılmaz mutluydum. Oradan pastırmalı boyozla çıktığıma inanamıyordum. Koşarak uzaklaştım ve kuytu bir şekilde hemen pastırmalı boyozuma gömüldüm. Ve pastırmalı boyozumun aslında ıspanaklı boyoz olduğunu anlamamla sarsıldım. Yine aynı şey olmuştu işte. "Pastırmalı" diyeceğime yine karıştırmış ve "ıspanaklı" demişim işte. Neden bu böyle oluyor. Neden bu beynim bana oyunlar oynuyor. Neden ama ya. Ispanaklı boyozu gömerken inim inim iniledim. Hoşça kal.

"HEY"
29 Mart Cuma / Kadıköy Bahane / Saat: 20.00 / bilgi: 0216 345 54 49
30 Mart Cumartesi / BKM Mutfak Çarşısı / Saat: 20.00 / bilgi: 0212 327 72 00

Geçen hafta Cihan Ceylan'ı okurken farkına vardım ki "Açıl susam açıl" da "1234" gibi şifreymiş anasını satayım, akıllarına gelen ilk şifreyi koymuş haramiler. Zaten akıllı olsalar harami olmazlar. Hayır iki olsa üç olsanız

anlarım, haramilikten başka yol bulamamışlar derim ama kırk kişisiz ulan itoğlütler. Yani sen kırk kişi bir araya geliyorsun, organize olma kapasitesine de sahipsin ne bileyim asmak kesmek kelle uçurmak yıl kesmek falan bunlar organizasyon işi. E o zaman gidin bir iş yapın zaten haramilikle kazandığından fazlasını kazanırsınız? Kırk kişi tarla ekip biçseniz ilk çağın tarım kralları olursunuz. Ulan eşşoğlubeşkulaklar, kırk kişisiz ya kırk, dört manga adamsınız hayvan herifler, ilk çağda gelip geçen yolcu soyacaksınız da ne olacak? Kervan soysanız tamam diyeceğim de kırk kişisiz kervan soymak bile kârlı değil, resmen asgari ücrete haramilik yapıyorsunuz. Ağzınızı kırmak lazım sizin.

Ayrıca devirler nasıl bir devirler, eski bir takım devirler, hikâyeden anladığımız kadarıyla tırto bir takım devirler ki kırk kişi bir araya gelip organize hareket ettiğin zaman orta çapta bir ülkeyi ele geçirip haramiliğini profesyonel ve meşru olarak icra edebileceğin bir devirler. Olmadı Haramioğulları diye küçümen, meraklısına bir beylik kurman hiç de zor değil. Bakmayın öyle rekabet de yoğun değil. Varsa varsa bir Roma vardır ki sen de git az ileride kur beyliğini, illa merkezi yerde olacak diye bir şey yok ki? Yol üstü olsun yeter, ileride çok değerlenecek bir sürü yer var, git beyliğini istediğin yerde kur. Nehre denize de yakın ol ki haramiliği bırakıp bezirganlığa başlayasın. Hiç zorluk da çekmezsin. Ama bütün bunları yapmak varken ne yapıyorsun? Basbayağı hayvanlık; elâlemin yolunu kesip soygunculuk yapıyorsun. Resmen vizyonsuzluk. Hayır biriktirdiğin parayı da harcamak yerine mağarada biriktiriyorsun, vallahi de vizyonsuzluk billahi de vizyonsuzluk.

Tabii şimdi ben de biraz abartıyorum zira kırk haramilerin kaç kişi olduğunu aslında bilmiyoruz. Yani elbette en belirgin özellikleri, kendilerini diğer haramilerden ayıran özellikleri kırk kişi olmaları gibi geliyor ama bu konuda bir kesinlik yok. Zira hâlâ öyle mi bilmiyorum da dönemin Arapça'sında kırk çok demek, üçten beşten fazla demek. Sayı saydığın zaman "Bir-iki-üç-kırk işte gerisi de," diye sayıyorsun. Dolayısıyla kırk haramilerin sayısını bilmiyoruz yedi de olabilir yetmiş yedi de. Ama tabii Walt Disney bunu nereden bilsin? Alıyor gerçek bir keriz gibi kırk haramilerin kırk haramiyle çizgi filmini yapıyor. Hayır diğer yandan Ali Baba ve kırk haramiler binbir gece masallarının orijinalinde yok. Çevirmenlerden biri "Böyle bir hikâyeyi de Suriyeli bir arkadaştan dinlemediğim," diye ekliyor o zamandan bu zamana binbir gece masallarının tüm derlemelerinde var. Gerçi çekilip bakınca asırlar süren trollük gibi de gelmiyor değil. Nasıl bir hikâyeyse hiçbir Arapça kaynakta yok, çevirmenlerden biri hiçbirimizin tanımadığı bir başka Araftan dinlemiş. Ne hikmetse bu hikaye de yüzlerce yıl boyunca çevirmene anlatılana kadar unutulmuş. Ayrıca Binbir gece masallarındaki diğer hikâyelerden de ayrılan bir tarafı var.

Valla yazdıkça açılıyorum, Amerikan Başkanı dahil herkese haber verin, herkes derken işte Saadetin Teksoy olur, Yalçın Abi olur, Beyonce olur. Öyle gidip Merkel'i neyin rahatsız etmeyin, rica ederim.

Her neyse; resmen devasa gerçek keşfettiğime inanıyorum: Ali Baba ve kırk haramiler, binbir gece masallarına sonradan Avrupalılar tarafından eklenmiş ve Avrupalılar tarafından yazılmıştır. Bunu yapanlar bu yolla bir yandan doğu kültürüne sızarken eee.. Yok galiba boyumdan büyük komplo ortaya çıkarttım bir türlü anlam veremiyorum. Belki de komplo değil ilk başta dediğim gibi çakal bir arkadaşımızın bizi üç yüz yıldır keklemesinden ibarettir.

"Bir cebinde Das Kapital, bir cebinde kenevir tohumu..."
Yusuf Hayaoloğlu - Ahmet Kaya'nın "Suphi" şarkısından

POLİTİKA KOÇUNDAN ŞAHANE TAVSİYELER (Oluru var, olmazı var!)

● Nüfusun az geldiği ülkeler var. Gepgeniş yerler. Moğolistan var, Kazakistan var. Mülteciler oralara yerleştirilsin, genetik çeşitlilik olsun. Emperyalist Batı yüzünden hayatı mahvolan insanların gene oralara yerleşmeğe çalışması saçma değil mi zaten?

● ABD Başkanı Donald Trump'ın dört tarafına duvar örülsün. Hemen. 20 metre olsun bu duvarlar. Trump, yukarıdan atılan hamburgerlerle beslensin. Duvarların parası kafaya takılmasın, Robert de Niro cebinden öder nasılsa...

● Kenevirin tümünden serbest bırakılması yetmez; alkol de kısmen yasaklansın...

● Kuzey Kore ile Güney Kore sorunlu. Kıbrıs'ta da kuzey-güney problemi var. Kuzey Kıbrıs ile Kuzey Kore birleşsin, güneyler de

kendi aralarında kaynaşsın. Ya onlar buraya gelir veya bunlar oralı olur yahut orta bir yerde buluşma da olabilir...

● Suudi Arabistan Krallığı, krallığa son versin. Yani son peygamber gelmiş sana, halen daha neyin krallığı arkadaş? Kral halkın arasına karışsın, kafasından keyfiyeyi çıkarıp dev bir halayın başına geçsin. Doğu toplumları, halaybaşına kraldan daha çok saygı duyar. Bir anda krallığı bırakmak zor gelirse, haftada bire indirsin...

● Çekya adı, Çekyat olarak değiştirilsin...

● Tam İngiltere geri dönmüşken, Avrupa Birliği kendini feshetsin. Böylece Avrupa, İngiltere'den ibaret olsun. Şimdiki Avrupa, Ön Asya olsun. Hızla Asya Birliği kurulsun. Asya Birliği'nin resmi takımı da Gençlerbirliği olsun...

● Vatikan, müze olsun. Papa da "müze müdürü" ilan edilsin. Her gün beyaz giyinmesin, her gün için farklı gömlekler, urbalar dikilsin. Papanın sırtına havlu ütü lensin. İlk havluyu Cemil İpekçi

ütülesin...

● Trakya'nın üstü kapatılsın ve beynelmînel bir meyhane haline getirilsin...

● Amerika Birleşik Devletleri, ismini Amerika Kapitalist Birleşik Devletleri olarak değiştirsin. Neyse adı da o olsun. Adını koymaya utanıyorsan, kapitalist olma. Kapitalist sen de durumu böylece bildir. Sovyetler alık mıydı yani kardeşim?!

● İngiliz Kraliçesi, krallığı krala bıraksın. Yalnızlık Bakanlığı'na getirilsin, gençleri birleştiren, çeyizlerine bizzat yardım etsin. Kanaviçe öğrensin...

● Dünya genelinde yarımadalar birleştirilip çok sayıda ada elde edilsin.

Buralara düzenli olarak ada vapuru seferleri yapılsın. Takımadalara doka nılmasın...

KARŞILAŞTIRMALI EDEBİYAT

* "Hep suç bende değil beni yakıp yıkan bir nazar vardır." - Sezai Karakoç

* "What can I do sometimes?" - Fatih Terim

* "Onu o kadar çok seviyordum ki, bir başkasına verdim." - Emilie Ajar

* "Beni benden alırsan, seni sana bırakmam." - İbrahim Tatlıses

* "Zar atıldı." - Sezar
* "Sana lazım yedi-yedi Henüz icat edilmedi." - Ferhan Şensoy

SAYIN ŞENOL GÜNEŞ HOCA,
Bordoyu, maviyi kazandınız, siyahı, beyazı ve şimdi kırmızıyı kazandınız. Renklerle muhabbetiniz pek derin sizin, şimdi de güzel güzel Emre Mor'u kazanınız. Hayırlı mesailer, sevgiler...

1 NİSAN 2019 PAZARTESİ - Zincirlikuyu Zorlu PSM'deki "Touche" adlı kulüpte sahne alacağım. Seçim sonuçlarının kısa yorumlarını takiben hayat devam edecek. Kadim mesai arkadaşım Çağdaş Erçelik, latif kabare şarkılarıyla programa renk katacak. Mekan açılışı 18.30, sahne 21.00. Biletix dünyası...

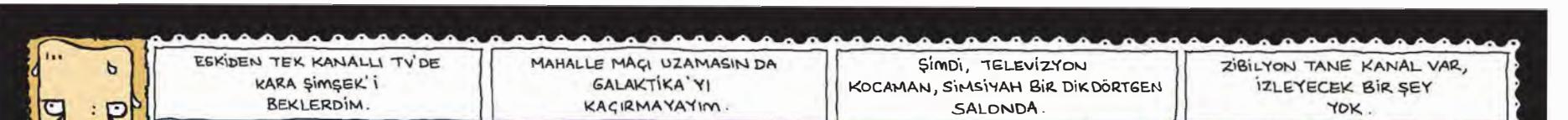
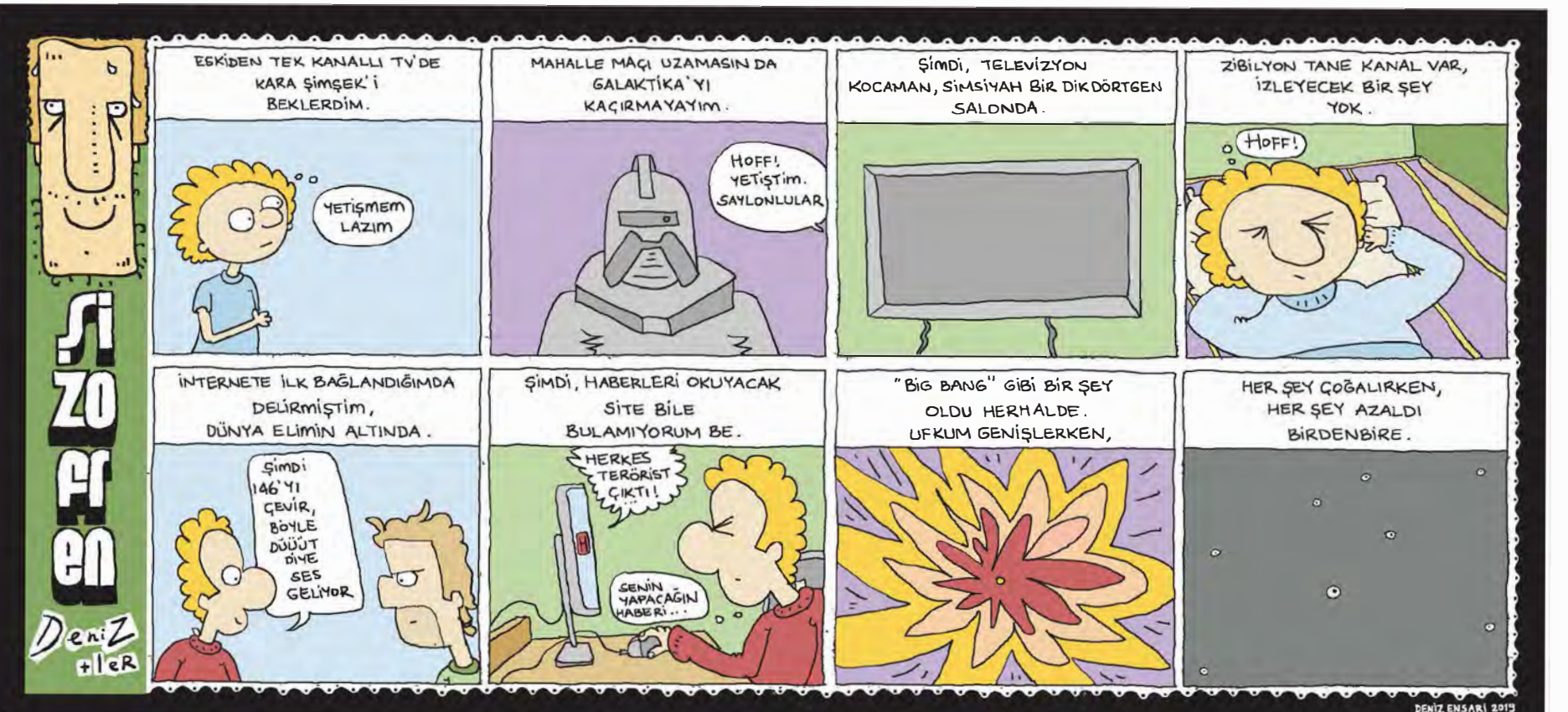
VEDAT BEY'İN GÖRKEMLİ HAYATI... Bastonsuz, yancısız, desteksiz, dayısız, lafı uzatıp gargara yapmayan, haybeye konuşup keman çalmayan, çapraz koşu yapıp hayata alan açan kahraman Vedat Bey'in maceralarından oluşan, kapağını sevgili kardeşim Kutlukhan Perker'in çizdiği, Karakarga Yayınları ürünü kitabımı okuyunuz, okutunuz efendim...

vedatozemirogu@gmail.com

Mustafa Satıcı

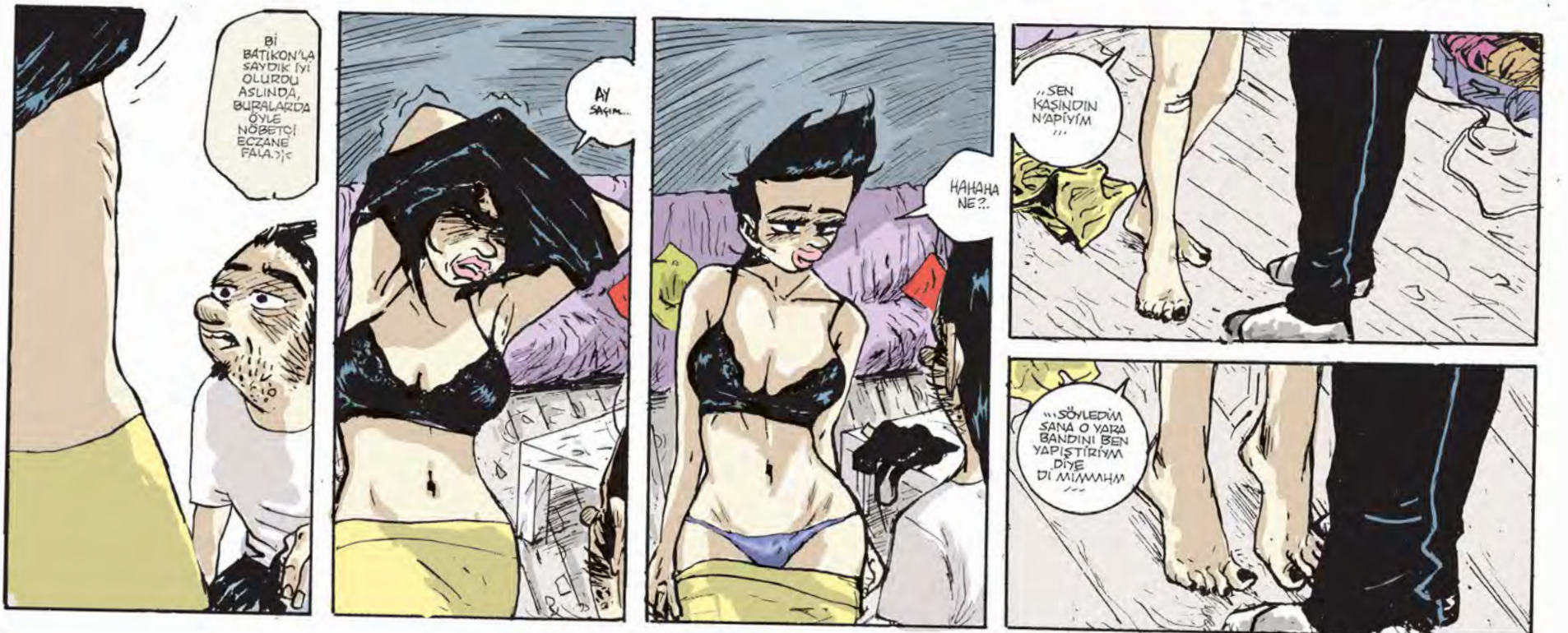
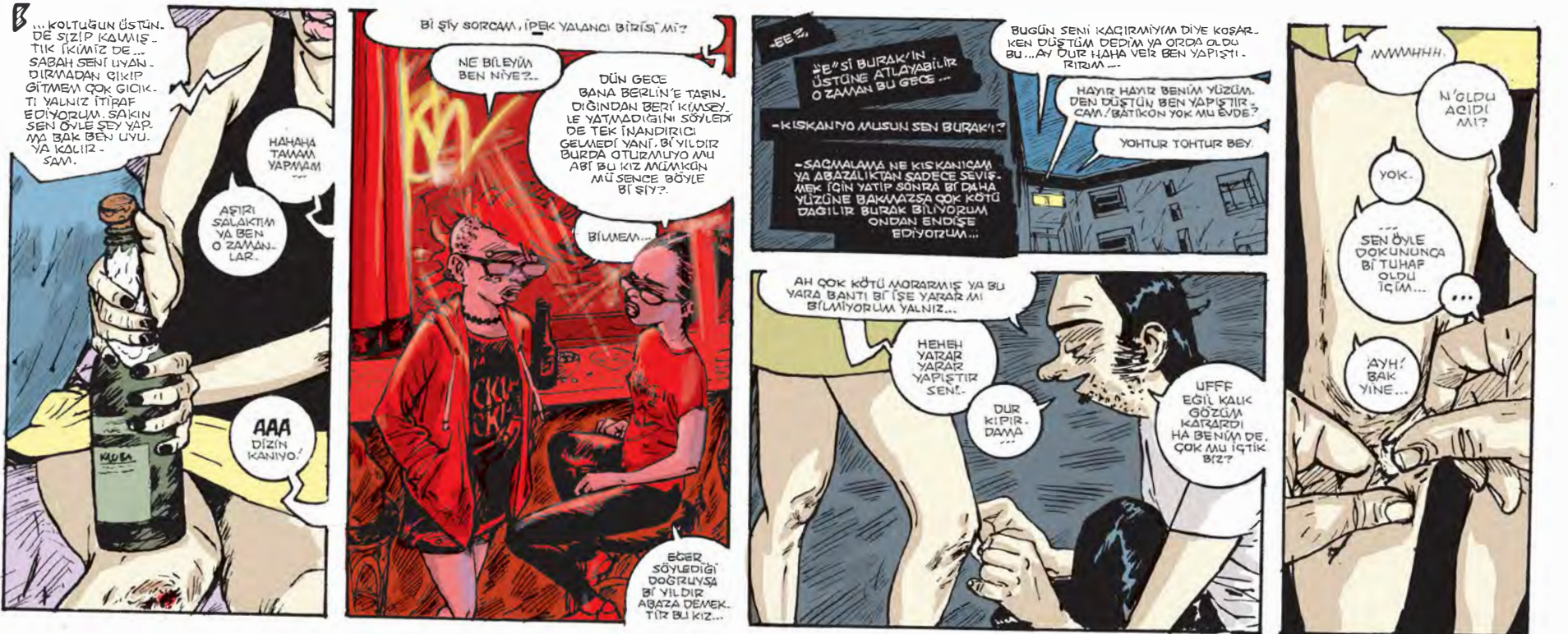

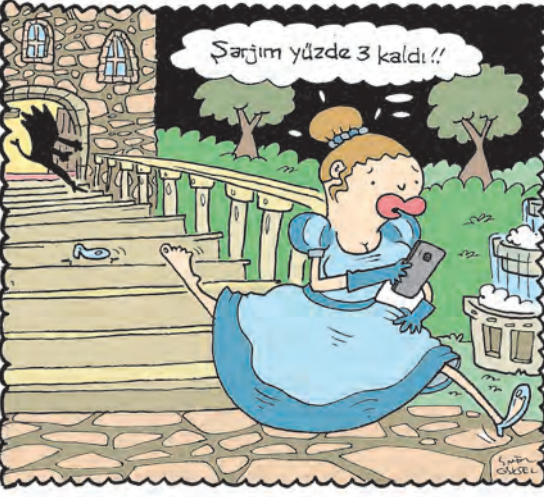
YİĞİT ÖZGÜR

Çarpışma İpek & Burak

Yazar: Gizen OKY

"Kork! Bahar seni bir al güle döndürebilir"
Ahmet Muhip Dıranas

"UYUYARAK ÇALIŞMAK"

Uyuma gözlüğünün burnun uç tarafına denk düşen o dar kenar üçgen aralıklarından perdelerin mavisine boyanmış donuk gün ışığı. Kuş sesleri. Kornalar. Hiç bilmediğim grisi, kül rengi'si bol diyarlarda onca koşuşturmanın tam ortasından pat diye ansızın odanın içine düşüş. Yatağa.(ardarda dizili paslı hurda arabalardan olma sarsak bir trenle langır lungur inişli çıkışlı karanlık, soğuk bir şehirden geçiyorduk, aradığım: nereye gitsem; dün ordaymış da ayrılmış--) On falan olmalı. Her saatin kuş sesleri farklı bu caddede. Kumrular başka zamanlarda başka başka sesler çıkartıyorlar.Yazı günü. Uykuyla uyanıklık. O bulanık ara bölgede o acaip trene bir iki başarısız dönme çabası ile yazıyla ilgili karmakarışık düşüncelerin içiçe girişi. Zihnimde. Sağa sola iki dönüş. Bir sürü hikâyemin, (romanın da)

kimi bölümlerinin sonlarını/çözümlerini uykuda, bu müphem ara bölgede bulup deli gibi sevinmişliğim var. Epey var. Bana has değil yöntem: Sürrealistler; (şair/ yazar olanlarından) bir kısmı yatıp bir tür uyku/uyuklama içinde sayıklıyor, etrafında bekleyen arkadaşları da hemen bu söylediklerini kağıda döküyorlardı.(bilinç altına, rüyalara çok önem veriyorlardı: hatta sadece onlara; mantık'la, akıl'la hiç işleri olmuyordu--yazar olanlarıyla pek aram yoksa da ressam kısmını çok severim: bayılırım; Dali'yi , Chirico'yu; Magritte'i--) Zor işler: havada karada; uykuda dahi sürekli arayış halindeydiler.Yazık. Bu "sürekli arayış" mevzuu'na dokununca anmadan olmaz; Picasso. Onun (bana aşırı narsist gelen) şu açıklaması:"Ben aramam, bulurum." Öyle demişti.Yani yerde para bulan çocuk gibi. Hazret.Tamam olur o; bir iki kere. Ama bu hep buluyor. Bari yerlere baka baka yürü."Aramam"la, "yere dahi bakmam"la da övünüyor. ("sizler gibi değilim": diğer büyük resamlara diyor yani) Bu aynı meseleyle ilgili; kendisinden yaklaşık bin yıl kadar önce bir zamanlarda; doğunun bilgeleri şu çok önemli cümleyi kurmuşlardı: "Aramakla

Ahmet Muhip Dıranas 1909-1980

bulunmaz, ama bulanlar hep arayanlardandı." Öyle dediler. İlk kısmı Picasso'nun dediğine benziyor. Evet.Ama, devamı var işte.Yani sanat/ hikmet/("aşkın" olan) şeyler arayınca mutlaka, illa ki bulunur diye bir şey yok.Ama aramadan da bulunmuyor."Aramakla bulunmaz/aramadan

bulunmaz" Dilemma/paradoks. İnce işler. Düz açıklaması mümkün değil. Bulmayınca yerinmemek, bulunca da" ben neymişim" havalarına girmemek. (Pehlivan) Bana sanki o da "arıyor" da, artistslik olsun diye o şekil söylüyor gibi gelmişti. Picasso'yu diyorum. (mecnunlar gibi dur durak bilmeden de çalışıyordu, o da ayrı mevzu, hakkını da yemeyelim) (Aramadan bulmayı uman arkadaşlar, lütfen, yapmayın etmeyin, bakmayın siz ona yani.) Herneyse.

Bitti bitiyor, gitti gidiyor derken karşı ucu buzlu dağları yalaya yalaya geçip gelen, sert rüzgâr. Mart. Balkon kapıyorum. Kışın ortasında yaptığının aynısını; hem klimayı hem elektrikli ısıtıcıyı yakıp tam

ortasına oturuyorum. (bir nevi Kazma/kürek) Yazıyı bir alıntıyla bitiriyorum. Beni çok etkilemişti, ilk gördüğümde, henüz gençtim, toydum: nasıl? Şöyle: Romalı stoacı filozof Marcus Aurelius. (bir imparatoru aynı zamanda--Rahmetli Richard Harris oynamıştı kendisini ünlü "Gladiator" filminde, hatırlarsınız) Laf onun.

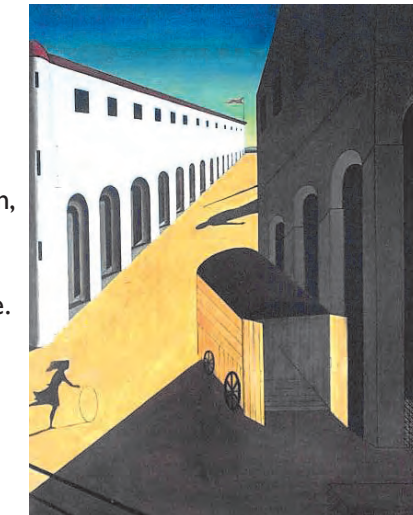
Hepimizi çılgınlar gibi ilgilendiren o, en, enn temel meseleyle ilgili: Nasıl mutlu olabilirim? Şöyle diyor üstad:"İnsan tam anlamında mutlu yaşam sürdürebilir..."

"Aa, sahiden mi?--ben--içimden, heyecanlanmışım--"

"...Her zaman tam tamına mutlu yaşamak; Ruhumuz bunun için kendisinde güç bulabilir, yeter ki ilgisiz şeyler karşısında ilgisiz kalabilsin" Kafama odunla vursa daha iyiydi. Neden mutsuzum ve hep mutsuz kalacağım.(işçisin sen işçi kal)Anlamıştım. Hanyayı Konyayı. Onlar."İlgisiz şeyler" İlgim neredeyse, sadece, sadece onlara. Onlaraydı. Hâlâ öyle: En sevdiğim şeyler...

René Magritte 1898-1967

Giorgio de Chirico 1888-1978

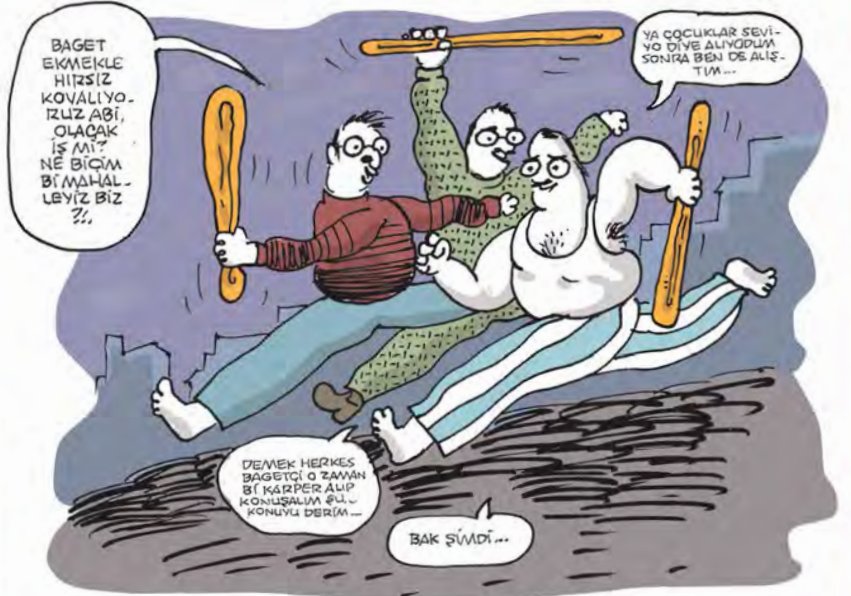
Hepinize dostluk, kardeşlik ve muhabbet dolu günler diliyorum...

Sami

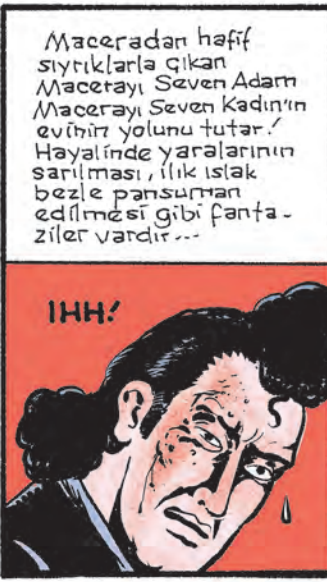
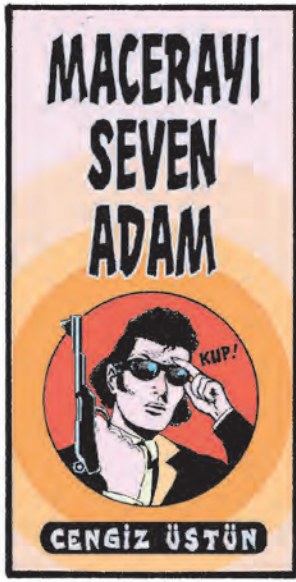
FANTASTIC FOUR

ÇİFT USKUR

Macera adı: Sarı kutudaki taç
(The Kingdom of yellow bot.)

Buradan, oturduğum yerden, bu kanepeden kalkıp Avcılar'a gideceğim. Şu an çok iyi durumdayım, yarım saat sonra bu halimden eser kalmayacak. İnsanlar keyiflerinin kaçacağını, rahatlarının bozulacağını bile bile nasıl yaşıyorlar? Keyfimin tam olarak saat kaçta kaçacağını biliyorum. İnsan bu bilgiyle yaşamayı nasıl öğrenir. Evde iki tavşanım var, biri alacalı beyaz, diğeri siyah. Alacalı beyaz olana arada bir bira içerken biranın yanında yediğim beyaz leblebilerden vermişim bir iki tane, şimdi beyaz leblebinin bağımlısı oldu, ne zaman kutu biranın açılma sesini duysa koşarak yanıma geliyor, omuzuma tırmanıp ağzımı kokluyor ondan gizli beyaz leblebi yiyor muyum diye. Böylelerine yancı - bağımlı denir. Aynı evde yaşayan iki insan düşünün, birisi zor zamanlar geçiriyor, depresyon hastası, yeşil reçeteli ilaçlar kullanıyor, öteki ilaç konusunda cahil bir insan. Yeşil reçeteli antidepresanlara "doktorun yazdığı ilaç, güzel ilaç, ötekiler gibi zayıf ilaç değil, kuvvetli ilaç"

gözüyle bakıyor. Erkeklerde hangi özellikleri arıyorsa baş ağrısı için kullandığı ilaçlarda da aynı özellikleri arıyor: Kuvvetli olacak, kudretli olacak, kadınına sahip çıkacak, gerekirse kadını için sıkıntı çıkartacak, garsonu çağırarak "bu yemek soğuk, geri götür yenisini getir, müdürnü de çağır" diyecek, kadını için ailesini karşısına alacak. O sümsük, mıymıy ilaçları istemiyor. Onu sarıp sarmalayacak, ona sevgisiyle kendini unutturacak ilaçlar istiyor. O yüzden her başı ağrıdığına gidip depresyon hastası ev arkadaşının reçeteli ilaçlarından içeriyor. Ufak yelkenlisi antidepresanların tatlı meltemiyle açık denizlere yol alırken, yüzünde huzur dolu bir gülümsemeyle martıları izliyor, suların tekneye çarptıkça çıkardıkları sesleri dinliyor ve şöyle düşünüyor: Şak diye kesti baş ağrımı. Bu güzel ilaç. Bu güçlü ilaç. İşte bu insan yancı - bağımlıdır.

Beyaz tavşan için yapılabilecek bir şey yok. Veteriner haftada bir iki kere, birkaç taneden fazla olmamak şartıyla beyaz leblebi yiyebilir dedi. Siyah tavşanın ise acilen kısırlaştırılması gerekiyor.

Hormonların hapisanesinde arzularının tutsağı oldu, kendiyne ne yapacağını bilmez halde

duruyor. Bir zamanlar ben de onunla aynı durumdaydım, o yüzden sıkıntısını kendi sıkıntım gibi hissediyordum. Ona baktıkça vücudumun canavarca hislerle hormon salgıladığı, "bu tutkuları ben ne yapayım, bu hisleri nereye kaldırayım, salın beni gideyim" günleri hatırlıyorum. Benim kısırlaştırılma gibi bir şansım yoktu, hormonların üzerine cilt cilt dandik fantastik bilimkurgu romanları, çekme kasetten çekme metal albümleri fırlattım. Hormonların bir anlık sersemlemesini fırsat bilerek bitirdim ortaokul ve liseyi. Siyah tavşanın içinde bulunduğu durumun en iyi şekilde farkındayım.

O yüzden Avcılar'a gideceğiz. Avcılar'da veterinerlik fakültesi var. Tavşan kısırlaştırma ameliyatını sadece orada yapıyorlar. Sadece tavşan değil; papağan, maymun, ginepig ve daha bir çok egzotik hayvan esiri oldukların tutukuların pençelerinden burada kurtuluyor. Egzotik hayvanlar için bir budist tapınağı, eskiden histeri hastası zenginlerin rağbet ettiği İsviçre kaplıcaları gibi düşünmek istiyorum.

Avcılar'a gittiğimde fakültenin koridorunda keçi vardı, ortalık yere dev sığırmıştı, hastane görevlisiyle keçi sahibi arasında o bokları kimin temizleyeceği üzerine güzel, kaliteli bir tartışma yaşanıyor ama o da başka bir yazımın konusu.

ANNE SEN MİSİN?

Açık bir musluk nereye kadar kontrol dahilinde kabul edilir ve hangi noktadan sonra başıboş su olarak değerlendirilmelidir? Yattığım yerden, kesintisiz akan suyun sesini dinlerken tavana doğru sorularım var: Uzun uzun duş alan pirüpak bir üst komşuyla mı, yoksa

suyu açık unutan bir sorumsuzla mı karşı karşıyayım? Uyarma göreviyle gidip kapıyı çalsam, olası bir su baskını önleyerek defalarca teşekkür mü alırım; yoksa kapıyı açan bornozlu bir öfkenin kurbanı mı olurum? İşim zor, "Oha banyomuzda da karışıyorlar artık!" türü bir kalkışmanın öznesi olmak istemem. Biraz daha beklemekte fayda var.

Ellerini yıkarken sabunu bitirmeye yeminli bir annenin oğluyum ben. Su sesinin hiç kesilmediği, deterjan köpüğünün çizgi film coşkusuyla kabardığı, sürekli ovalanmaktan kamaşan banyomuzda küçücük bir kılın, hatta aynadaki su lekесinin bile ahengi bozduğu bir evde büyüdüm. Annem, ellerini yıkamaya başladığında lavaboda bir tür köpük partisi yaşanır. Ellerine yok edilmesi gereken bir düşman gibi davranıyordu. Sanki ellerini sevmiyor da hem sabunu hem de ellerini aynı anda bitirmek istiyor gibiydi. Elleri yok olursa, onları yıkama zorunluluğu ve böylelikle hep yakındığı ağır ev işçiliğinden kurtulacaktı belki de. Lezzetli yemekler, temiz ve ütülü giysiler bekleyen biz üç erkeğe alaycı gözlerle bakıp, "Ellerim bitti, artık başınızın çaresine bakın," diyecek, elsiz ama rahat bir hayata kavuşacaktı. Annem, insan bedenini arındıran duş alma eyleminin bile banyoyu kirlettiğini düşünüyordu. Suyu suya karşı mücadele vererek sürekli bir savaş durumunda yaşıyordu. Çocukluğumun kakaları klozet

gözetmekle geçti. Kakamı bitirdikten sonra, uzun uzun klozeti inceler, ardımda en ufak bir iz bırakmamaya gayret ederdim. Kamaşan banyomuzda en zorlandığım eylem ise sümkürmekti. İşimi sessiz halletmeye çalışırdım. Burun sesi, annemin seçici algısında alarm sistemini harekete geçiren ve derhal müdahale edilmesi gereken seslerin en başında yer alıyordu. Ses çıkarmayan, basınçsız bir teknik kullanarak lavaboya sümkürdükten sonra, dikkatli bir alan taramasına girişmem gerekiyordu. Sümkürme esnasında burundan havanın çıkış yönünü iyi ayarlamazsanız, hedefin dışında (farkında bile olmadığınız) izler bırakmanız mümkündür. Bu yüzden sümkürme sonrası kontrol alanımı fayanslara ve yer karolarına kadar genişletiyordum. Fakat ne yaparsam yapayım benim göremediğim, ama onun titize ayarlı gözlerinden kaçmayan bir leke bırakıyordum geriye. Benden sonra banyoya giren annemin bağırarak beni çağırması verdiğim yoğun çabanın boşuna olduğunu müjdelardı. "Fıraaaat!" diye bağırırdı, "çabuk buraya gel!" Her seferinde lekenin bana ait olmadığını ispat etmek isteyen (abimin boku olmadığı ne malum!) bir öfkeyle fırlardım yerimden. Birlikte aynadaki su

lekelerine ya da ishal kaosu sırasında teahret musluğunun altına gizlenmeyi başarmış kaka lekelerine bakardık. Su lekесinin öfkesi çabuk geçerdı, ama sıkıntı teahret musluğunun altındaysa işler, "Allah canımı alsa da kurtulsam sizden!" e kadar varırdı. Lekenin bana ait olduğu açık bir biçimde ispatlanınca, ne diyeceğimi bilemez, "Asıl ben öleyim de sen kurtul!" diye bağırarak eli artırırdım. Kaka yüzünden ikimiz

de ölmek istiyorduk. Ancak ölürsek bu boktan dünyadan kurtulacağımızı düşünüyorduk. Annem ve ben, bağırarak öfkemize yenik düşerken kaka her zaman kazanıyordu. Ben dinmeyen öfkele odaya geçip çeşitli eşyaları döverken, annem, kaka taarruzlarına karşı en güçlü silahı olan klorajı (çamaşır suyunu) kuşanırdı. Evle adeta güreşe tutuşan annemin, Kırkpınar'da başpehlivanlık ünvanını

kazanan Altın Kemer'li Hüseyin Çokal'ın sahibi olduğu "Çokal" marka klorajı kullanması, şimdi düşündüğümde bana büyük bir ironi gibi geliyor. Yağlı bir adamın klorak işine girmesiye, kanlı bir cinayetin ardından hırsla el yıkamaya benziyor.

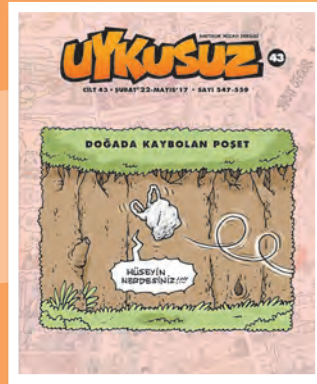
Yukarı kattan gelen su sesi kesintisiz devam ediyor. Yine de müdahale için biraz daha beklenebilir. Annem düşünülürse bir insanın bu kadar süre banyoda kalması mümkün. Annem banyoda bir saatin üzerinde kalabiliyordu. O yıllar, susuzluk değil de Afrika'daki açlık revaçtaydı. Karnı şişkin Etiyopyalılar, aç olmalarına rağmen her gün duş alan insanlarmış gibi dünyadaki su sorunundan bahsetmiyorduk. Bazen annemin içerde bayıldığını düşünür, kapıyı dinler, ama her seferinde arınmanın devam ettiğini belli eden yaşam belirtileri alırdım. Törenler eşliğinde girdiği banyodan bir ton açık renkte çıkardı. Sürtüne sürtüne bir kat deriyi sıyrıp atıyor, alttan çıkan pempemsi beyaz derisiyle devam ediyordu mücadelesine. Beş altı yaşlarına kadar (yoksa daha geç yaşlara kadar mı?) annem tarafından yıkandığımdan ben de bembeyaz bir çocukluk yaşadım. Annem tarafından çitелene çitелene yılan gibi deri bırakıyordum. Kafama sürtülen (paketinden yeni çıkmış) köşeli Hacı Şakir zulfünü dün gibi hatırlıyorum. Lif diye bir aksesuar olmadığından örme banyo bezleriyle devam ederdi zulüm. Sokakta oynarken oluşan kirin bedenimin derinliklerine kadar işlediğine inandığından sürte sürte beni yok etmeye çalışırdı. Ardından kalan kısmımı giydirir ve beni yıkarken kirlendiğini düşündüğünden kendi arınma törenini başlardı. Annem, Hüseyin ve Şakir bakterisiz bir dünya için kıyasıya savaşıyorlardı.

Tavana bakmaya devam ederken, üst komşum annem olabilir mi, diye düşündüm. Su akış süresine bakılırsa böyle bir fantazi kurmam çok da saçma değildi. Belki de tepemden ayrılmak istemiyordu. Beni kontrol etmek istiyordu. Birazdan aşağı inecek, sürtünmeyi tamamen kaldırmış ve duş zamanını üç dakikaya kadar düşürmüş oğlunun halini beğenmeyerek beni yıkamaya başlayacaktı. Kalkıp banyoya gittim. Suyu suyla karşılık verecektim. Sürtünmeden, ovalanmadan hızlı ve modern bir duş alıp çıktım. Çocukluğumdaki banyolar yüzünden yüzey gerilimim epey fazlaydı. Sanırım artık kir tutmuyordum. Hızlı bir duş bana yetiyordu.

Birbirinden güzel yepyeni uykusuz ürünleri

ÇIKTI!

MARKETLERDE GAZETE BAYİLERİNDE KİTAPÇILARDA

www.uykusuzdukkani.com.tr

Uykusuz
dükkan

4'lü set
anahtarlık, defter,
takvim hediye!

Haftalık Mizah Dergisi | 27 MART 2019 | Sayı: 604

Haftalık Yayın Süreli Yayıncı
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin

Kaligrafi: Şevki Sayışman Satış Sorumlusu: Selami Yamak

Adres: Asmalimescit Mah. Asmalimescit Sok. No: 29/4, Beyoğlu / İSTANBUL

Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619

Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33

Genel Dağıtım: TÜRKÜVAZ DAĞITIM TEL:0216 585 90 00

Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatı 340 TL Yurtdışı: Avrupa 100 Euro. Uzakdoğu 150 USD.

IBAN Numaralarımız:

(Alıcı: Mürrekkep basın) TL: TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 USD: TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 EUR: TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39

ORTAM

En felmaşa adam

SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com

YALNIZ
DEĞİLSİNİZ!

özet:

ORTAM, UMUT VE TOLGA MUHABBETİ TÜKETMİŞ,
BELGESEL ALEMİNE DALMIŞLARDIR

HAYDAAA, OLM BU KEPAZELİĞİN
NEYSİNİL'DA NE İŞİ VAR LAN?

GEÇ GEÇ GEÇİ! BİTMİYO
ZATİ BURADA REKLAM

YAVUŞAKI Bİ TÖRK GENÇ DİZİSİ
REKLAMI! KİMSE KALMADI BELGESEL
SEYİRCİSİNE Mİ KANCA ATTINIZ LA
KODUUMUN KANSIZLARI

OLM BELGESEL KANALLARI! İKİDE BİR
JENERİKLERİNİZİ NE ARAYA SOKUP
DURUYUNUZ LAN! PROGRAMLARI
DÖNDERE DÖNDERE YAYINLIYONUZ,
İZLEYEN DE İZLIYO ZATİ, HASTA MİSİNİZ?

DOĞAL ROL YAPTIĞINI
SANAN, TATLITUĞ'VARİ KONU-
ŞAN YAVUŞAK OĞLANLARI, SAHTE
KOPİL KIZLARI MI İZLETECEKSİNİZ BİZE?

VE SOYTARI BELGESELLER
SARMIŞ HER YANI
KANCILIKIN ADINI DA
DRIFT KOMUŞLAR

MODİFYECİ SIKIK KAFADAR DALYARAKLAR
YİNE LASTİK SÜRTTÜRÜP ORTALIGI TOZA,
DUMANA, ZEHRE BOĞUYO

HEM KÜRESEL ISINMA DİYOLAR HEM ŞU ETTİKLERİNE BA LA!

AKSI PATRON
MEMNUN. HEP
AYNI MİZANSEN

VE EFSANECİ YAVUŞAKLAR PATLATIYO YİNE BİŞEYLERİ

SANKİ
BOKUNDA
BONCUK
BULDU
İBİNE

ÇİVİ ÇAKSALAR BİLE BARET GÖZLÜK FELAN
TAKMIYOLAR MI. GTÜNZDE PATLASIN HEPİSİ

AHH ŞU NEYSİNİL'İN 80'LER, 90'LAR
HESAAABI YAKIN DÖNEM BELGESELLERİ!
BRRRR

90'LAR GENÇLİĞİ
ARTIK İSYANLARINI...

BAKMAYN
BU DA
DRIFTÇİ
RUH

UYUZ OLUYORUM ŞUNLARIN SOSYAL
ÇIKARIMLARINA BE HACİ GEÇ YAA

AHA BURADA DA SURVIVALCI ELEMANIN ATEŞ YAKMA
ÇABALARI BİZİM
ENERJİMİZİ
EMDİ LA

NAAPİYONUZ,
MAHŞERE Mİ
HAZIRLIYONUZ
LA BİZİ?

HANI
20 KİŞİLİK
EKİP?

KAMERAMANI
DAHA
TŞŞAGLI LA

ATEŞ YAK, KURTÇUK YE, İKİ DAMLA
SİDİK İÇ Bİ DE SOĞUK SUYA GİR PARA HESAPTA

Bİ DE BU İPNERİN YOK ŞU KADAR ENERJİ
HARCADIM, ŞU KADAR KALORİ
ALMAM LAZİM HESAPLARI

İKİ GÜN AÇ KAL
OLMEZSİN İPNE,
NEDİR BU PANİK?

BURADA DA NEYMİŞ BALINAYA VERİCİ
TAKIYOLARMİŞ. LA Bİ RAHAT BIRAKIN
OLM ŞU GARİP GURABA MAHLUKATI
SKİRTİMEYİN İLMİNİZE BİLİMİNİZE

SENİN
GTÜNE
ÇİP TAKSALAR?

NEDEN ŞU KÖPEKBALIGI KAFESLERİ HİÇ GÜVEN
VERMEZ? LA BU ARADAN KİTLAR ADAMI., DAHA
SIK, SAĞLAM YAPSANIZA OLM ŞU PARMAKLIKLARI

CERN'DE İSE DÖRDERMEĞE DEVAM EDİYOLLAR, HALA
ORTADA BİŞEY YOK İYİ Mİ HACİ. BU SAATTEN
SONRA GERİ DONUŞ DE YOK; EVRENİN EN BÜYÜK
KOLPASIYLA KARŞI KARŞI OLABİLİRİZ

İSİM DE ÇOK HAYBECİ:
HADRON ÇARPIŞTIRICI

EVET BEYLER, MİLLET İYİCE
KILLANMAYA BAŞLADI. YENİ
Bİ AÇIKLAMA YAPMALIYIZ

ŞEY DESEK, İKİ
ANTIKUARK DAHA
KEŞFETTİK? KİM
AYILACAK MNA
KOYIIM

AMMAN DAHA YENİ
YAZLIK TAKSİDİNE
GİRDİK HOCA, Bİ BEŞ
SENE DAHA
DÖNDERSEK
ŞU TEZGAHI

BELGESEL KAMERA-
MANLARI 24 SAAT
AHA BU TÜNELLERDE
GÜN YÜZÜ GÖRMEDEN
TAKILIYOLLAR YA

EN
GALİTE
KAVİ

YEMEKTİ
YİNE ANÇUEZLİ
FLEMİNYON
VARMİŞ LA

BU GENCO
FİZİKÇİ DE
YENİ FENDER
GİTAR ALMIŞ

UZAY MEKİĞİ BİTTİ, YALAN OLDU COSMOS. UFO'CU KOLPACILARA KALDI MEYDAN

HEP DE ARIZONA ÇÖLLERİ,
ANLAŞMASI VAR DEMEK
UZAYLILARIN

KILIĞA BAK.
HALA
GAVATLIK
PEŞİNDE

GEİGER
SAYACI

BUNLARA KANSAK İŞİ GÜCÜ BIRAKIP İSTİLAYI
BEKLİYECİZ HA. FBI BUNLARA ZOPA ATSA YA

BENİ DE
KAÇIRDIKLARINDA
BEYLE OLDUYDU

DAHA YENİ
ARSA ALDI
NEW HEMİSP-
HERE'DEN

ŞORDAN GELİP
ŞÖYLE GİTDİLER

ÇİNLAMA, VINLAMA, ÇEKME, BÜKME, TINGİRTİ, KIRPMA, TIKLATMA

AABI DISCOVERY'NİN ŞU
JENERİĞİNİ KİM BULDUYSA
VAR YA ONUN BEN...

YA SCIENCE&VİE'YE GEÇ DİYİCEEM
ORADA DA TERCÜMEYİ KİM YAPIYOSA
ONUN DA BEN... HİÇ Bİ BOK
ANLAŞILMIYO LAA

Bİ DE ŞU SALKIM
SAÇAK DENİZALTILAR. ŞÖYLE DERLİ TOPLU,
İÇ ORGANLARI GÖRÜNMEYEN Bİ AYGIY YAPMAĞA
YETMİYO MU OLM TEKNOLOJİ? SANKİ KAPLÖLAR
BİRBİRİNE DOLANACAK MNA KOYIIM

HISTORY CHANNEL'DE Bİ HITLER BELGESELİNE DENK GELİRSİNİZ BELKİ, DEVAM!
ESKİDEN OLSA Bİ TARTIŞMA PROGRAMINA TAKILIRDINIZ AMA BÜNYE KALDIRMAZ ŞİMDİ